

Per Vaglum (f. 1938) er professor emeritus ved Avdeling for medisinsk atferdsvitenskap, Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Tore Gude (f. 1940) er professor emeritus ved Avdeling for medisinsk atferdsvitenskap, Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Litteratur

1. Valestrand EA, Slørdahl TS, Bærheim A et al. Mot en nasjonal delprøve i medisinstudiet. Tidsskr Nor Legeforen 2016; 136: 390–1.
2. Anvik T, Grimstad H, Bærheim A et al. Medical students' cognitive and affective attitudes towards learning and using communication skills—a nationwide cross-sectional study. Med Teach 2008; 30: 272–9.
3. Bærheim A, Hjortdahl P, Holen A et al. Curriculum factors influencing knowledge of communication skills among medical students. BMC Med Educ 2007; 7: 35.
4. Gude T, Vaglum P, Anvik T et al. Do physicians improve their communication skills between finishing medical school and completing internship? A nationwide prospective observational cohort study. Patient Educ Couns 2009; 76: 207–12.
5. Gude T, Grimstad H, Holen A et al. Can we rely on simulated patients' satisfaction with their consultation for assessing medical students' communication skills? A cross-sectional study. BMC Med Educ 2015; 15: 225.

J. Frich og medarbeidere svarer:

Vi takker Per Vaglum & Tore Gude for kommentarer til vår artikkel om nasjonal delprøve i medisinstudiet (1). I artikkelen gjør vi rede for vurderingene som er gjort under arbeidet med å konkretisere innretningen på en nasjonal delprøve i medisin. Arbeidsgruppen har jobbet innen rammen av tydelige føringer fra det nasjonale utdanningsmøtet i medisin (2). Delprøven skal ikke være en erstatning for kliniske og muntlige eksamener, hvor ferdigheter innen kommunikasjon kan bli gjenstand for vurdering. I enkelte land, slik som i USA, med lengre tradisjon for nasjonale eksamener og prøver, kombinerer man testing av teoretisk kunnskap med testing av kliniske og kommunikative ferdigheter. Det er mulig at vi på sikt også vil se en slik utvikling i Norge, og forskningen Vaglum & Gude viser til vil være verdifull i en slik sammenheng. Vi er i startgropen av et viktig nasjonalt samarbeid, og i denne omgang er målet å gjennomføre og etablere en digital delprøve for å teste teoretiske ferdigheter i klinisk resonnement. Vaglum & Gude har helt rett i at både pasienter og leger er best tjent med leger som forener gode teoretiske kunnskaper med et velfungerende lege-pasient-forhold. Valg av format på delprøven må derfor ikke tolkes som uttrykk for at utdanningsmøtet eller arbeidsgruppen mener kommunikative eller andre kliniske ferdigheter er av mindre betydning for leger.

Jan Frich

jan.frich@medsin.uio.no

Eivind A. Valestrand

Tobias S. Slørdahl

Anders Bærheim

Henrik Schirmer

Stine Andersen

Hanne-Guro Aabelvik

Jan Frich (f. 1970) er professor ved Institutt for helse og samfunn, Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo og overlege ved Nevrologisk avdeling, Oslo universitetssykehus. Han er prosjektleder for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Eivind A. Valestrand (f. 1989) er medisin- og forskerlinjestudent ved Universitetet i Bergen, der han har hatt flere tillitsverv. Han er studentrepresentant i prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Tobias S. Slørdahl (f. 1982) er ph.d., postdoktor og førsteamanuensis II ved Institutt for kreftforskning og molekylærmedisin ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet og lege i spesialisering ved Medisinsk klinikk, St. Olavs hospital. Han er medlem av prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Anders Bærheim (f. 1948) er professor i allmenntilleggsmedisin ved Institutt for global helse og samfunnsmedisin, Universitetet i Bergen, og medlem av prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Henrik Schirmer (f. 1960) er professor ved Institutt for klinisk medisin, Det helsevitenskapelige fakultet, Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet, og overlege ved Hjertemedisinsk avdeling, Universitetssykehuset Nord-Norge. Han er medlem av prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Stine Andersen (f. 1991) er medisinstudent ved Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet og studentrepresentant i prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Hanne-Guro Aabelvik (f. 1981) er rådgiver ved Studieseksjonen, Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo, og administrativ koordinator og medlem av prosjektgruppen for nasjonal delprøve i medisin. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Litteratur

1. Valestrand EA, Slørdahl TS, Bærheim A et al. Mot en nasjonal delprøve i medisinstudiet. Tidsskr Nor Legeforen 2016; 136: 390–1.
2. Universitetet i Oslo. Nasjonal delprøve i medisin. www.med.uio.no/om/prosjekter/nasjonal-delprøve-medisin/ [19.4.2016].

Re: Tidsskriftet og manusforfatterne

Kollega Knut Gjesdal kom meg i forkjøpet med innlegget om manusbehandlingstid som sto i Tidsskriftet nr. 8/2016 (1). Sjefredaktøren har svart og erkjent problemet (2), men saken er så viktig at problemet bør påpekes av flere. Mine erfaringer er helt i tråd med Gjesdals. Jeg har gjentatte ganger opplevd tre måneder til første respons, og så tre måneder til neste, etter at forfatterne har svart på alle innspill og produsert ny versjon i løpet av et par uker. Sist, i 2016, måtte jeg purre tre måneder etter 2. gangs innsending. Jeg fikk en beklagelse på en mandag, med løfte om respons i løpet av uka. På fredag ettermiddag var det ikke kommet noe. Sent søndag kveld kom så responsen. Det er nærliggende å tolke dette som at medisinsk redaktør hadde glemt det hele og så tok saken som hastesak på søndagen før aller siste frist.

På denne måten kan det ta henimot et år fra første innsending til aksept. Jeg har hørt fremtredende kolleger si at de ikke gidder å publisere i Tidsskriftet, av ovennevnte grunner, og fordi det er altfor mye pirk i kommentarene. Tidsskriftet er viktig, som generell faglig oppdatering og som «lim» mellom kollegene, men det er i ferd med å komme i vanry og miste konkurransevnen på grunn av de redaksjonelle prosessene. Dette er dobbelt problematisk når nasjonale tidsskrifter generelt har synkende tilgang på faglig stoff (2). Redaksjonen må ta radikale grep: Det må kreves en median første responstid på maksimum seks uker, og første responstid må aldri være mer enn to måneder. Ved re-innsending bør median responstid være på maksimum fem uker, og responstiden må aldri overstige syv uker. Slike krav oppfylder alle internasjonale tidsskrifter jeg har erfaring med, som regel med god margin. Tidsskriftet har en vei å gå for å komme dit, og den må gås fort.

Hans Erik Heier

heheier@online.no

Hans Erik Heier (f. 1944) er professor emeritus ved Universitetet i Oslo. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Litteratur

1. Gjesdal K. Tidsskriftet og manusforfatterne. Tidsskr Nor Legeforen 2016; 136: 594.
2. Brean A. Re: Tidsskriftet og manusforfatterne. Tidsskr Nor Legeforen 2016; 136: 691.